

Sygn. akt IV CZ 11/11

POSTANOWIENIE

Dnia 14 kwietnia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Mirosława Wysocka (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk

SSN Hubert Wrzeszcz (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku B. B.

przy uczestnictwie Banku Spółdzielczego w D., I. J. i P. B.

o wpis służebności mieszkania w księdze wieczystej Kw nr [...],

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 14 kwietnia 2011 r.,

zażalenia uczestnika postępowania Banku Spółdzielczego w D.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Z.

z dnia 7 grudnia 2010 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Z. odrzucił skargę kasacyjną uczestnika postępowania Banku Spółdzielczego w D. z powodu nieusunięcia w określonym terminie jej braku formalnego w postaci uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁶ § 2 w związku z art. 394⁴ § 2 k.p.c.).

Z uzasadnienia postanowienia wynika, że zarządzeniem z dnia 19 listopada 2010 r. pełnomocnik uczestnika postępowania został wezwany do usunięcia braków formalnych skargi kasacyjnej m.in. przez zamieszczenie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania i przedstawienie jego uzasadnienia. W piśmie z dnia 30 listopada 2010 r. pełnomocnik uczestnika postępowania uzupełnił skargę kasacyjną przez złożenie wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania, ale nie przedstawił – zdaniem Sądu – okoliczności spełniających w rozumieniu art. 398⁹ § 1 k.p.c. wymaganie uzasadnienia tego wniosku.

W zażaleniu na wymienione postanowienie pełnomocnik uczestnika postępowania zarzucił, że nie było podstaw do jego wydania, ponieważ skarga kasacyjna nie jest dotknięta stwierdzonym przez Sąd brakiem formalnym, i wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Z treści skargi kasacyjnej i pisma pełnomocnika skarżącego z dnia 30 listopada 2010 r. wynika, że okolicznością uzasadniającą przyjęcie skargi do rozpoznania jest – zdaniem skarżącego – jej oczywista zasadność. Wskazana okoliczność odwołuje się więc do przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W orzecznictwie zostało wyjaśnione, że powołanie się na tę przesłankę wymaga wykazania, że zaskarżony wyrok zapadł z oczywistym, rażącym naruszeniem przepisów prawa lub podstawowych zasad prawa, widocznym *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez potrzeby głębszej analizy i dłuższych badań lub dociekań. Chodzi więc o szczególne, kwalifikowane wypadki naruszenia prawa przez sąd drugiej instancji (por. postanowienie z dnia 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004 r., nr 3, poz. 49).

Sąd Okręgowy trafnie uznał, że skarżący – wbrew stanowisku wyrażonym w zażaleniu – nie uzasadnił przesłanki mającej stanowić podstawę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania w postaci oczywistej zasadności skargi w wyżej przytoczonym rozumieniu. Wprawdzie skarżący przytoczył naruszone przepisy prawa, tj. art. 117 k.p.c., art. 369 § 1 w związku z art. 13 § 2 k.p.c., art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c., art. 325 w związku z art. 13 § 2 k.p.c. i art. 5 ustawy z 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (tekst jedn.: Dz. U z 2001 r., Nr 124, poz. 1361 ze zm.), jednakże nie przedstawił argumentów świadczących o tym, że do naruszenia tych przepisów doszło w sposób zauważalny bez potrzeby wgłębiania się w treść przepisów, czy przeprowadzania dłuższych badań lub dociekań. Do wykazania omawianej przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie wystarczy stwierdzenie, że doszło do rażącego naruszenia przytoczonych przepisów. Powołanie się na tę przesłankę wymaga – czego nie zrobił skarżący – przedstawienia okoliczności świadczących o kwalifikowanym charakterze naruszenia określonych przepisów prawa. Z wyводу uzasadniającego oczywistą zasadność wniesionej skargi kasacyjnej nie wynika, że zaskarżone orzeczenie jest niewątpliwie sprzeczne z zasadniczymi i niepodlegającymi różnej wykładni przepisami prawa albo zostało wydane w wyniku oczywiście błędnej, widocznej bez głębszej analizy prawniczej, wykładni lub niewłaściwego zastosowania prawa.

Należy także przypomnieć, że sąd, oceniając spełnienie wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. nie ma obowiązku – podobnie, jak w wypadku spełnienia wymagania przytoczenia podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia – zastępowania skarżącego i poszukiwania argumentów przemawiających za przyjęciem skargi do rozpoznania (z wyjątkiem przesłanki określonej w art. 398⁹ pkt 3 k.p.c.) (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 1997 r., II CKN 21/96, OSNC 1997, nr 5, poz. 61).

Z przedstawionych powodów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia (art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).